

II Księga Kronik

Rozdział 15

1. A duch Boży spoczął na Azariaszu, synu Odeda. 2. Wyszedł on naprzeciw Asie i rzekł mu: Posłuchajcie mnie, Aso i wszyscy z Judy i Beniamina! Pan jest z wami, gdy wy jesteście z Nim. Jeśli Go będziecie szukać, pozwoli wam się znaleźć, a jeśli Go opuścicie i On was opuści. 3. Przez długi czas był Izrael bez Boga prawdziwego i bez kapłana nauczyciela, i bez Prawa. 4. Zwrócił się wówczas w swej udręce ku Panu, Bogu Izraela. Szukał Go, a On dał mu się odnaleźć. 5. W owych to czasach nie było pokoju dla wychodzącego i wracającego, albowiem zawisł wielki niepokój nad wszystkimi mieszkańcami kraju. 6. Naród powstał przeciw narodowi, miasto przeciw miastu, albowiem Bóg przez różne uciski dopuszczał na nich to zamieszanie. 7. Wy zaś bądźcie mocni i nie opuszczajcie rąk, bo będzie zapłata za wasze czyny. 8. Gdy Asa usłyszał te słowa i to proroctwo proroka Odda, nabrał otuchy i usunął bożki z całej ziemi Judy i Beniamina, a także z miast, które zdobył w górach Efraima, i odnowił ołtarz Pański, który znajdował się przed przedsionkiem Pańskim. 9. Zebrał potem wszystkich z Judy i Beniamina oraz wszystkich z Efraima, Manassesa i Symeona, przebywających z nimi, bo przeszli oni w wielkiej liczbie z Izraela do niego, widząc, że ich Bóg, Jahwe, był z nim. 10. Zgromadzili się więc w Jerozolimie w trzecim miesiącu piętnastego roku panowania Asy. 11. W owym dniu ofiarowali Panu z łupu, jaki przyprowadzili, siedemset sztuk większego i siedem tysięcy drobnego bydła. 12. Zobowiązali się przymierzem szukać Pana, Boga ich ojców, z całego serca i z całej duszy. 13. Będzie skazany na śmierć każdy, kto by - mały czy wielki, mężczyzna czy kobieta - nie szukał Pana, Boga Izraela. 14. Przysięgli więc wobec Pana donośnie, wśród okrzyków radości i dźwięków trąb i rogów. 15. A wszyscy z Judy cieszyli się z tej przysięgi. A ponieważ z całego serca przysięgali sobie i pełni ochoty szukali Go, Pan pozwolił im znaleźć pokój na wszystkich granicach. 16. Król Asa nawet swą matkę, Maakę, pozbawił godności [królowej] za to, że kazała sporządzić bożka ku czci Aszery. Asa ściał tego bożka, porąbał i spalił nad potokiem Cedron. 17. Ale choć nie usunięto wyżyn z Izraela, jednak serce Asy w ciągu całego życia jego pozostało szczere. 18. W świątyni Bożej złożył sprzęty poświęcone na ofiarę przez swojego ojca i przez siebie: srebro, złoto oraz naczynia. 19. Wojny zaś nie było aż do trzydziestego piątego roku panowania Asy.